

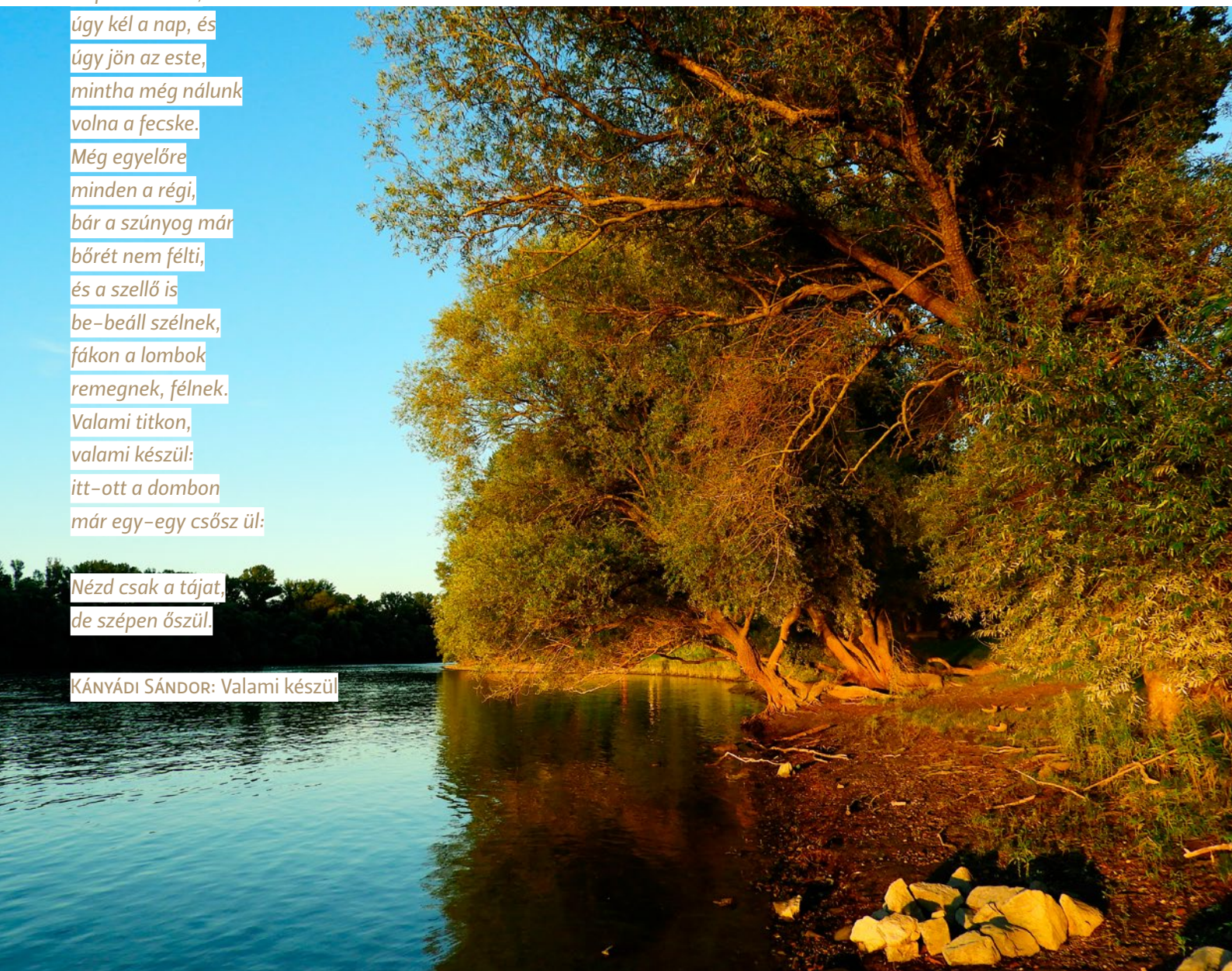
BOGDÁNYI Híradó

Elszállt a fecske,
üres a fészke,
de mintha most is
itt fecserészne,

úgy kél a nap, és
úgy jön az este,
mintha még nálunk
volna a fecske.
Még egyelőre
minden a régi,
bár a szúnyog már
bőrért nem félti,
és a szellő is
be-beáll szélnek,
fákon a lombok
remegnek, félnek.
Valami titkon,
valami készül:
itt-ott a dombon
már egy-egy csősz ül:

Nézd csak a tájat,
de szépen őszül.

KÁNYÁDI SÁNDOR: Valami készül

Július 11. ■ A Szakál István által szervezett Kertmozinak már több alkalommal adott otthont a Rendezvénytér. Ezúttal egy igazi közönségfilm: a **Mamma Mia!** került bemutatásra. Az ABBA együttes dalaira épülő szórakoztató alkotás a nagy meleg ellenére is népes tömeget csalogatott ki a szabadba.

Július 17. ■ Az idei podcast sorozat következő állomásán ifj. **Ott Rezsővel** beszélgetett a Part Büfé teraszán Schubert Anna. Településünk egyik zeneszerzője a tőle megszokott őszinteséggel mesélt családjáról, a faluhoz fűződő viszonyáról, szakmai pályájáról és az alkotói megújulásról.

Július 24–25. ■ A tavalyi évhez hasonlóan ismét két estén keresztül hallgathatták a különböző stílusok kedvelői a szabadtéri fellépéseket. Első este az elektronikus zene rajongói a **Summer Mix** nevű eseményen vehettek részt, másnap pedig a különböző formációkban fellépő helyi együttesek mutatták meg magukat a **Retro and Rock** nevű rendezvényen.

II. Bogdányikvíz
végeredmény

Témakörök:

1. Közel, s távoli múlt
2. Bogdány számokban
3. Étel és italkultúra
4. Rendezvények/programok
5. Híres Bogdányiak
6. Zenei élet

#	Csapatnév	1.	2.	3.	4.	5.	6.	Elért Pont
1.	Aperitív törzs	8	4	7	9	10	9	47+3
2.	Szüli értekezlet	7	4	9	8	10	9	47
3.	Sörvájör	7	2	9	8	9	10	45
	Kögesztel	8	2	7	8	10	7	42
4-6.	Ghatóságos	9	3	7	9	6	8	42
	SixGinTonic	5	3	9	8	8	9	42
7.	Likőr	6	2	6	8	8	9	39
8.	Due Francesco	6	3	6	5	10	8	38
9.	Dűgös Ötös	5	2	9	6	6	7	35
10.	Gugli Guruk	4	2	6	9	4	8	33
11.	Szomjasék	7	3	6	3	5	7	31
12.	Cápák	6	1	6	6	5	6	30
13.	Lángosch	3	1	3	1	0	5	13

Július 31. ■ A Part Büfé teraszán második alkalommal megrendezett **Bogdányikvíz** nevű vetélkedőt ismét nagy érdeklődés kísérte. A helyszínen megjelent 13 csapat közül végül az Aperitív Törzs bizonyult a legjobbnak, akik a döntő kérdés során utasították maguk mögé a Szülői Értekezlet csapatát. A két forduló során elhangzott kérdésekből a Bogdányi Híradó olvasói is kapnak egy kis válogatást a mostani számban.

Augusztus 7–10. ■ Az év legnagyobb közösségi rendezvénysorozatán: a dunabogdányi **Búcsú Hétvégén** ezúttal németországi testvértelepülésünk, Leutenbach delegációja is tiszteletét tette. A programok között komoly- és könnyűzenét hallgathattak az érdeklődők, kiállításmegnyitón vehettek részt, és természetesen a Szent Donát tiszteletére celebrált szentmise sem maradhatott el a Kálvária kápolna mellett.

Augusztus 10–16. ■ Harmadik alkalommal került megrendezésre a gyermekeknek szóló **drámatábor** a Művelődési Házban. Szövényi Emma és segítői öt napon keresztül foglalkoztak a helyi színészpálántákkal, melynek eredményét vasárnap a zsűfólásig megtelt teremben láthatták a hozzátartozók és az érdeklődők. A nagyszerű előadást vastappsal jutalmazták a nézők.

Kiadja: Dunabogdány Község Önkormányzata ISSN 2498–4612 ■ **Felelős szerkesztő:** Olgyay János ■ **A szerkesztőbizottság tagjai:** Hock Zsuzsa, Kristóf Edit, Olgyay János
 ■ **Eseményfotók:** Hidas András ■ **Címlapfotó:** Lepsényi Katalin ■ **Elérhetőségeink:** +36 26 391 025, www.dunabogdany.hu, hirado@dunabogdany.hu ■ A cikkek maximális terjedelme: 4500 karakter (a meghatározott karakterszám túllépésével érkező írásoknál a szerkesztőbizottság nem tudja garantálni az adott hónapban való megjelenést).
 Az októberi számba a cikkek leadási határideje szeptember 10. A szövegeket word-dokumentum formátumban, a képi illusztrációkat jó minőségben, külön mellékletben csatolva várjuk ■ **Tördelés, nyomdai előkészítés:** Várady–Szabó Bence ■ **Nyomás:** Spori Print Vincze Kft., Fv.: Viznére Vincze Ingrid, www.sporiprintv.hu

Vizes lepedő

Az elmúlt időszakban az ivóvíz kapcsán ismét negatív színben kerültünk az országos hírekbe. Az indíthatta el a folyamatot, hogy az üzemeltető Fővárosi Vízművek még a korlátozások előtt rendszeresen kérte a dunabogdányiakat a mértéktelen vízfogyasztásra. Ezzel semmi baj nincs, ez a dolga, hogy jelezze, ha az üzemeltetés biztonságát beavatkozást kíván. A hírszerkesztőknek azonban furcsa lehetett, hogy egyetlen település jelenti „a gondot”, miközben jóval nagyobb a szolgáltató üzemeltetési területe. A körülményeket nem ismerő és talán megismerni sem akaró sajtó anomáliaként kreált hírt, azt habosította, felelőtlen bogdányiakkal riogatva az ország közvéleményét.

Nem győztem nyilatkozni, hogy minden település más és más adottsággal bír (lakosság, turizmus, ipar, fekvés, domborzat, közmű). A saját tulajdonú közműrendszerünk sziget üzemű, nem vagyunk összeköttetésben senkivel. Annyi vizet használhatunk, amennyit a kútjaink adnak. A kapacitás véges, és a Duna vízszintjével csökken, miközben a fogyasztói oldalon számolnunk kell időszakosan plusz lakossággal. Budapest szerencséje, hogy a Szentendrei-sziget vízbázisa olyan plusz tartalékokkal bír, amelyet a főváros nem tud felélni még ilyen válsághelyzetben sem. Így esett, hogy a vízben nyugodtan habzsoló-dözsölő városiaknak, zsurnalisztáknak, bloggereknek mi voltunk a feketeülepű vízpazarlók.

Méltatlan volt elverni rajtunk a port, ahogyan igazságtalan volna mutogatni arra is, hogy míg nálunk I. fokú korlátozás mellett, ha fesszen is, de összefogással sikerült tartani a hadállásokat, addig a környékünkön harmadfokot voltak kénytelenek elrendelni a kollégák, lajtoskocsik ingáztak fel-alá, mert néhány település egyes részein tényleg nem volt víz a csapban. Ezért felelőtlenséget kiáltani is éppúgy igaztalan lenne, hiszen azok a települések is más-más adottságokkal rendelkeznek.

Apropó, adottságok. A kommentszekció áradatában kritika ért, hogy mindig külső körülményekre mutatok, már rég fejleszteni kellett volna a vízközművet, hogy nagyobb kapacitás lehessen. Minden felelősség tudatában és felvállalásával együtt szeretném jelezni, hogy ez egy egyszerű polgármesteri szék, nem a Mindenható trónusa. (Szerencsére.) Egy alulfinanszírozott önkormányzati rendszerben tartunk fenn intézményeket, üzemeltetünk, próbálunk szinten tartani és legalább egy kicsit fejleszteni. Ebben a képzetben legtöbb a külső változó, és sok szereplővel ugyan partneri, de sok körülmény miatt függő viszonyban vagyunk. A politikai helyzet is változóban, az eddigi centralizált rendszer vélhetően átalakul, ha igaz, decentralizált jellegűvé, bár egyelőre ennek körvonalait nem/sem látjuk.

A vízközművet illetően tulajdonosi szerepben van az önkormányzat. Korábban is írtam, nem sok érv szól mellette, hogy egy anyagiakban szegény önkormányzat miért tartson tulajdonában vízközművet. A diagnózist mi is ismerjük. Tulajdonosként felelősen járunk el, akkor is, ha nyilvánvaló, hogy saját erőforrásból nem tudunk fejleszteni. Megjegyzem, országosan ez a helyzet, kirívóan másnak sem sikerült az elmúlt időszakban.

Az a képtelen vád is több helyen elhangzott, hogy falunk esetleg politikai indíttatásból „pazarolt”, hogy valamiféle országos összefogást szabotáljon el. A saját közművünk ellen túlterheléses támadást indítani még kamikaze logikával is nehezen magyarázható, ebből is látszik, hogy rosszindulatú blódság kísérte a község nem kívánt médiaszereplését.

Sejthető, ezután nem csak a klímaváltozással gyakori szélsőséges aszályhelyzettel vagy épp árvízzel, de a bulvárízű országos média és Dunabogdányt nem ismerő, azt csak bottal piszkáló kommentharcosok heveny érdeklődésével is számolnunk kell. Kérem, a kartácstűzben is őrizzük meg emberi méltóságunkat és józanágunkat! És a derűnket is!

A válságkezelésben a stratégiánk az, hogy a bajjal arányos önmérséklettel, lehetőleg mindenki élje túl a válságot. Áldozatvállalást várunk, de nem lehet célunk senkit sem ellehetetleníteni, ekkora beavatkozásra az I. fokon nincs is szükség. Az elmúlt időszak bebizonyította, hogy közösségünkben hatalmas erő van! A béke beálltával kezdeményezni fogom a vízkorlátozási tervünk felülvizsgálatát, a mostani tapasztalatok függvényében.

A válságok átvészelésének legbiztosabb és minden nehézségével is legkönnyebb módja, ha a közösségi összefogás és emberi jószándék talapzatán áll. Ez szolidaritást és alapvető bizalmat feltételez. Ha kell, csak ilyen alapra lehet gátat építeni, katasztrófát elhárítani, általában a közös cél oltárára alázatban áldozatot helyezni. Fogadja mindenki közösségünk őszinte nagyrabecsülését, aki ebben a nehéz időszakban áldozatot vállalt a vízbiztonság fenntartása érdekében. Mindannyiuknak köszönöm!

És ha már víz, természetesen mindig kell készülni a másik szélsőségre, az árvízre is. Tavaly már foglalkoztunk bizottsági ülésen a témával, a további előrelépés reményében ősszel újra napirendre kerül a kérdés, hisz mindig készen kell állnunk, illetve tovább is kell javítanunk a felkészültségén.

ÚJRA ÉL A PRAXIS

Szeptember 1-jétől a gyermekorvosi praxis betöltésre kerül, Dr. Papp Eszter gyermekorvos látja el a gyermekorvosi teendőket. Számunkra nagy előrelépés, hogy él a praxis, eddig helyettesítési rendszerben az önkormányzat volt az egészségügyi szolgáltató, rosszabb támo-

gatási feltételekkel, mint amit a praxis jelent. De ez csak egy szempont. A leghangsúlyosabb eredmény az, hogy egy esetleges átalakítással nagyobb eséllyel maradhat meg a gyermekorvosi ellátás a községünkben. Ez közösségünk szempontjából kiemelt jelentőséggel bír. Dr. Papp Eszter a gyermekgyógyászatban nagy tapasztalattal bíró szakember, aki életrajza alapján folyamatosan képezte magát, holisztikus szemlélettel bír. Sok sikert kívánunk munkájához és sok örömet kívánunk bogdányi életéhez!

KÖSZÖNET DR. ANDICS BOGLÁRKÁNAK!

Együttal szeretném megköszönni Dr. Andics Boglárka doktornő áldozatos munkáját! Kiváló szakember, szakmai felkészültsége beleérzéssel és a gyermekek iránti mély szeretetével párosul. A szülők nevében köszönöm szakmai jelenlétét, a gyermekeink egészsége érdekében folytatott megtisztelő szolgálatát, és kívánunk sok sikert további céljaihoz!

FELÚJÍTÁSBAN A...

Folynak az óvoda tornatermének kivitelezési munkálatai. A felújítás részben pályázati forrásból (Magyar Falu Program), részben saját forrásból valósulhat meg. Eredeti terveinkhez képest előreláthatólag októberben készül el. Erről majd beszámolunk az átadás kapcsán.

A Tanuszoda medencéjének felújítási munkálatai augusztus folyamán befejezést nyertek. A HM Sportért Felelős Államtitkársága 17.097.793 forintot biztosított erre a célra. Ebben tavaly a folyókák fóliázása már megtörtént, ami kb. 80 százalékkal csökkentette az évtizedek óta tartó beázást, amit elsősorban az alagsori gépház és persze a párában úszó gépészet szenvedett meg. Világossá vált ezután, hogy vannak további ázások, ezek a medencetérből történtek, augusztusban az új fólia telepítése előtt a medencefenék-befűvők cseréjére került sor (nem melleleg biztonságosabb, nem vágja meg a lábat). A beruházás részeként még a szűrőben homokcsere is történt, ezt az ÁNTSZ írta elő, mint meghatározott idő utáni kötelezettséget, habár a vízminőségen az elhasználódott homok problémája eddig nem látszódott meg. Biztonsági elemként az összes tartóbilincs cseréjén is túl vagyunk, ezek az eddigi vizes közegben teljesen elkorrodálódtak, annak a veszélyét hordozva, hogy egy elpattanó cső miatt a teljes alagsor a gépészettel elúszik. Pót-munkaként pluszban önkormányzati forrásból kellett biztosítani 4 millió forintot, a fóliázásnál bontani kellett, valamint újra vakolni a medencefalat, hogy teljesen vízmentes, új lehessen, elejét véve a további állagromlásnak, nemkívánatos penészedésnek és gombásodásnak.

■ Liebhardt András
polgármester

DUNABOGDÁNY KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATA ÁLLÁSPÁLYÁZATOT HIRDET TELEPÜLÉSÜZEMELTETÉSI MUNKAKÖRBE

- határozatlan idejű munkaszerződés
- három hónap próbaidő
- munkabér megegyezés szerint

FELADATOK

- a településüzemeltetés-vezető utasításai szerint
- zöldfelületkezelés, fizikai-logisztikai feladatok, útkarbantartás, rendezvények háttérmunkálatai, az önkormányzat feladatellátásából következő fizikai munkák.

A pályázatokat önéletrajzzal, **2026. szeptember 10-ig** várjuk a **Polgármesteri Hivatalban** vagy az **info@dunabogdany.hu** e-mail címen.

JUBILÁLÓ HÁZASPÁROK

Házassági évfordulójuk alkalmából Dunabogdány Község Önkormányzata, a Képviselő-testület tagjai köszöntjük Önöket.

50. HÁZASSÁGI ÉVFORDULÓJUKAT ÜNNEPELTÉK

július 17-én **Sárosi Ferenc**
és **Molnár Edit Magdolna**
július 31-én **Nagy Károly** és **Dan Róza**

60. HÁZASSÁGI ÉVFORDULÓJUKAT ÜNNEPELTÉK

augusztus 15-én **Knáb Mihály**
és **Bonifert Erzsébet**
augusztus 27-én **Palkovics János**
és **Rudolf Terézia**

JÚLIUSBAN ÜNNEPELTÉK SZÜLETÉSNAPIJUKAT

Születésnapjuk alkalmából Dunabogdány Község Önkormányzata, a Képviselő-testület tagjai sok szeretettel köszöntjük községünk legidősebb polgárait.

103 éves **Köplinger Béláné**
100 éves **Tihanyi Tibor Jánosné**

Bemutakozik az új gyermekorvos

Kedves Leendő Közösségem! Kedves Dunabogdányiak! Örömmel és egy kis izgalommal köszöntöm Önöket!

Papp Eszter vagyok, alternatív szemléletű gyermekgyógyász.

Nem kenyerem a magamról beszéd, de Polgármester Úr megkért rá...

Mezőkövesden élő orvoscsaládból származom, a 2. generációt erősítem.

Sokáig nem tudtam „erősítőként” tekinteni magamra, meg nem is értettem, miért lettem orvos?! A családi hagyományt követők között ugyanis kakukkfőka voltam/lettem. Kakukkfőkaságom már eredő családomból indul, merthogy rajtam kívül két Nóra (édesanyám és egyetétű ikertestvérem) és két János (édesapám és bátyám) van/volt. Én vagyok egyedül Eszter. Ezt sokáig negatívan éltem meg. Hiszen szüleimet mindig jöttek névnapjukon köszönteni barátaik, és így értelemszerűen tesóimat is köszöntötték. Miattam sosem jött senki (persze csokit én is kaptam. Mégis...). Aztán pályámon, ahogy kezdtem eltérni a nyugati orvoslás szemléletmódjától, ott is kakukkfőka – sok kolléga szemében „vörös posztó” – lettem. Ferde szemmel néztek rám, miközben a családok örömmel fogadták szemléletmódomat. Nagyon sokáig mindezek miatt fekete báránként tekintettem magamra, negatívumként éltem meg alternatív gyógyászati érdeklődésemet. Pár éve kezdett mindez átfordulni minden fellengzősség nélkül szólva „unikum”, egyediség, értékesség érzésbe. Azóta egyre jobban, bátrabban vállalom fel magam és az utamat.

Utamon járva egyre jobban érdekel, motivál, hogy megérezsem/lássam/tapasztaljam, tudjam, mi a valós, tényleges egészség forrása ebben a technikával, vegyszerekkel, stresszel telített világban?! 21. századi modern embernek gondoljuk magunkat, miközben betegebbek vagyunk, mint a „tudatlanok” nézett déd-, nagyszüleink!

Emlékszem arra a pillanatra, mikor épp jöttem ki az egyik kórteremből röviddel az alapszakvizsgám után, és megfogalmazódott bennem a gondolat, hogy „Tényleg?! Ennyi?! Most már mindig ez lesz?!” Kicsit sarkítva: mint egy robot, aki találkozik ilyen-olyan tünetet mutató klienssel, annak ez és ez a gyógyszer a megoldása. Tényleg?! Ennyi?! És aztán évek során lépésről lépésre jöttek, jönnek meg a válaszok, nyíltak ki ajtók, mindig formálva a szemléletmódomat. És így lett már értelme orvos – vagy inkább gyógyásznak nevezném – létemnek. Így már élvezem, és nem

érezem darálónak! Már nem is tudom/tudnám máshogyan csinálni! Egyébként ma sem bírom abbahagyni az alternatív irányzatok felé való érdeklődést! Hihetetlen erővel vonz!

A mozgás fontossága alpból megvolt számomra, hisz mindig is mozogtam. Aztán jött hozzá a lelki dolgokkal való foglalkozás és meditáció, majd a táplálkozáson való változtatás. Mindig más került pár évente a fókuszomba, ráépülve/ integrálódva az addigi változtatásokhoz. Jelenleg főleg a légzéssel való foglalkozás, illetve annak egészségre gyakorolt hatását tapasztalom önmagamon és másokon is.

Nem volt könnyű folyamat, hiszen uralnom kellett önmagammat, tudatosan hozzáállni magamhoz! Uralni az élet adta csábításokat (ne menj mozogni, jobb a fotelben; na még egyél egy kicsit, csak egy kis csokit, még egy szelet sütit; naaa ez még belefér...). Nem könnyű, de abszolút megéri változtatni! Sokáig, míg külső kényszernek éltem meg a változtatásokat, addig nagyon nehéz volt minden változtatást megtartani. A fordulat akkor jött, mikor elkezdtem a testemről más-hogyan gondolkodni... Ha őt nem tartom jól, nem látom el egészséges dolgokkal, akkor hogyan várhatnám el, hogy jól működjön?! Pocsék alapanyagokból nem lehet várat építeni! Érzem, ahogy változtatok dolgokon, egész más az energiaszintem, máshogyan kelek fel reggel az ágyból, más kedvvel végzem a munkámat, változik a toleranciám, memóriám, lelki/testi teherbíró képességem és sorolhatnám... Ugyanakkor ne gondolja senki, hogy tökéletesen művelem mindezeket! Nekem is vannak gyengébb, esendőbb időszakaim, amikor többé-kevésbé visszacsúszok, visszaesem. De mindig jön valami vagy valaki, ami/aki motivál, hogy újra változtassak! Hogy ismét magamat válasszam! (No és, ha másért nem, inkább mozogni járjak, vagy jóféle alapanyagokat beszerezni a piacra, mint hogy orvosi rendelőkben vizsgálatokra várva töltssem az időmet!)

A fentiek miatt a saját életemben és munkám során is sokkal inkább részesítem előnyben a megelőzést!

Gyerkezőknél már csak azért is, mert ha náluk elszúrok valamit, egy egész életet ronthatok el! És ez nagyon nem mindegy! Ráadásul mindegyikükre úgy tekintek, úgy kezelem, mintha sajátom lenne! Nekem nem megy máshogy!

Azonkívül egyrészt én nem vagyok jó tartós gyógyszereszedésben (néha még az egy hét is gondot jelent). Gondolom, másnak sem lehet könnyű.

Másrészt nem gondolom, és nem is azt tapasztalom, hogy a különböző szerek tartós, valós megoldást, gyógyulást hoznának. Hiszem, hogy az egyes állapotokat, főleg, ha visszatérőek vagy krónikus-sá váltak már, csakis a test-lélek-szellem egységéből, illetve az egyén és környezet egymásra hatása irányából lehet támogatni az egészség felé. (De jobb a megelőzés. Minden állapotnak van „előszobája”).

Nem lehet csak az egyiket vagy csak a másikat „megszerelni”, mert önmagában külön-külön javítva rajtuk, csak röpké, átmeneti megoldások születnek. Aztán újra jönnek a tünetek...

Gyerekeknél ugyanígy! Visszatérő problémák esetén igenis meg kell nézni az őt körülvevő környezetet is, mert nagyon sokszor a gyermekek visszatükrözik a környezetük működését, arra reagálnak.

Szintén fontosabbnak tartom a támogató hozzáállást, együtt gondolkodást, mint megmondani a tutit! Mert én nem érezhetem azt, amit a kamasz/kliens testében érez! Mire hogyan reagál! Illetve kisebb gyermek esetén nem írhatom felül a szülő meglátását, megérzését! Ő egy rezdüléséből tudja általában, hogyan érzi magát csemetéje, hiszen ő ismeri a gyermekét a legjobban! Akkor hogyan lenne jogom felülbírálni azt! Nem vagyunk robotok/szürke kockák! Épp emiatt azt gondolom, a gyógyítás, egészségtámogatás útján (is) csapatjátékot játszunk, ahol a közös érdek, a cél a gyermek, a kliens egészsége!

Mindezek érdekében nagyon fontosnak érzem az edukációt! Hogy a szülők értsék, mit miért tesznek a gyermekükkel! Ne csak azért használjanak valamit, mert „Csak!” – a doki azt mondta! Hiszen, ha nem értünk valamit, sokkal kisebb a motivációnk arra, hogy megtegyük az adott dolgot, hogy kitartsunk mellette! Vagy éppen merjük elkezdni kezelni a gyermeküket maguktól is! Számtalanszor jöttek be vizsgálatra lázas gyermekkel, mert nem mertek lázcsillapítót beadni, mert nem mondta senki, hogy adhatnak! Vagy, hogy meg akarták mutatni, hogy lázas a gyerek, mert mi biztos nem hisszük el! Miközben a gyermek nagyon vacakul érezte magát! Vagy jöttek totál dugult orrú gyerkőcökkel! Nem tisztították az orrát, nem kapott még csak sós orrsprayt sem! (Szerintem kínozni lehet a dugult orral, hosszas szájlégzéssel – ezt már a légzéstanulmányaim előtt is így gondoltam, azóta pedig pláne!)

Mivel nagyon fontos számomra, hogy a szülők minél inkább kompetensnek érezzék magukat gyermekük egészségével kapcsolatban, ez motivált arra, hogy írjak egy e-bookot is:

Mit tegyek doktor nélkül? – címmel. A leggyakoribb állapotokról mesélek benne a strukturális alapoktól. Mi hogyan néz ki, hogyan

tudják elképzelni. És hogy a betegségek kapcsán ezekben milyen változások történnek, azoknak milyen fázisai vannak. Hogyan lehet már otthon, a kezdeti pillanatoktól kezdve szülői kompetenciával elkezdve kezelni. Milyen eszköztár áll rendelkezésükre. És hogy mire kell figyelni. Mikor van gáz, amikor tényleg segítség kell. Mert, hogy régen is nagyon sok mindent el tudtak kezdeni használni. Én azt látom, minél hamarabb, akár még csak a betegség gyanúja esetén – egy-egy kuc-kuc, mintha folya az orra – akkor elkezdve kezelni egyes állapotokat, akár természetes szerekkel, sokkal hamarabb lehet gyógyulni, mint 2-3 vagy akár több nap után elkezdett bármilyen terápiával.

A szülői otthonkezelés elkezdésével nem a rendelőben megforduló gyermekek számát szeretném csökkenteni, hanem inkább tehetősebbé szeretném tenni a szülőket. Hogy érezzék, igenis tudnak tenni a gyermekükért, nincsenek annyira kiszolgáltatva! Tudják, mihez tudnak nyúlni! Ne kelljen egyből ügyeletre rohanni!

És épp emiatt szoktam azt is mondani: „Nincs hülye kérdés!” Inkább kérdezzenek, mint ne értsék/tudják, mit tesznek. Én sem értek nagyon sok mindenhez. Nekem erre az életterületre van valamivel több rálátásom, másnak meg másra, a saját szakmájára! Ahhoz pedig én nem értek! (és így együtt közösen rakosgatjuk össze, építünk fel egy közösséget. Épp ezért sem szeretem a nevem előtt viselni a „doktor” megnevezést. Mindenki saját szakmájának a „doktora”! A foglalkozásomat meg egyébként is tudni fogják, ahogy a rendelőben találkozni fogunk.)

Szóval megígérhetem: amennyire időm engedi, fogok magyarázni, fogok lelkizni, fogok természetes szereket és egyéb alternatív megoldásokat javasolni – persze csak annak, aki nyitott rá, és persze csak addig, amíg a természetes szereknek van még helye, a gyermek állapota megengedi. Amint már nem, biztos, hogy gyógyszerhez fogok nyúlni. És biztos, hogy lesz olyan is, amikor megkérem az adott családot, jöjünk össze valamikor, és dugjuk össze a fejünket, beszélgessünk, hogy együtt kitalálhassuk, hogyan lehetne változtatni az adott helyzeten, állapoton. Ilyenkor, ígérem, nem a tíz körműről szeretném majd lekapni a szülőket, hanem tényleg „csak” együtt gondolkodni!

Hirtelen talán ennyit rólam! Ha szeretnének többet megtudni/olvasni rólam, utamról, kérem látogassák meg a csillagdoki.hu – blog – Saját történeteim 1-3. és Önéletrajzom számokkal, illetve Mesés önéletrajzom oldalakat! Mindegyik egy kicsit más-más aspektusból ad képet rólam.

Sok szeretettel,

■ Papp Eszter,
leendő gyermekgyógyászuk

DR. PAPP ESZTER SZAKMAI ÉLETRAJZA

- 1999** Diploma a Semmelweis Orvostudományi Egyetem Általános Orvosi Karán
- 2009** Általános csecsemő- és gyermekgyógyász szakvizsga megszerzése
- 2012** A Pázmány Péter Katolikus Egyetem Integrált szülő-csecsemő konzultáció diploma megszerzése
- 2014** Gyermekek-tüdőgyógyászat ráépített szakvizsga
- 2015** Tanulmányok befejezése a Wesley János Lelkészképző Főiskola Családkonzultáció szakán
- 2014-2015** Hypnotism Training Institute of Alberta és a Magyar Hipnózis Akadémia kurzusain Certified Hypnotherapist képesítés
- 2017** Panarom Aromaterapeuta Intézetben aromaterápiás tanulmányok
- 2019-** Jógaoktatói képzések kezdete
- 2021-2022** Természetgyógyász fitoterapeuta képesítés megszerzése
- 2022** Gyermekecoach képzés
- 2023** Buteyko légzésterápia kurzus elvégzése
- 2024** Komin Vlagyimir Vivation kurzus elvégzése
- 2025** Conscious Breathing légzéstrener képesítés megszerzése

200 négyzetméter árnyék

ÚJ PONYVÁT KAPTAK RENDEZVÉNYSÁTRAINK!

2018-ban vásároltuk meg – Dunabogdány Község Önkormányzata, a Német Nemzetiségi Önkormányzat és a Dunabogdányi Németekért Közalapítvány összefogásával – azt a **két darab, egyenként 8×12 méteres nagyméretű rendezvénysátrat**, amelyek azóta számtalan közösségi programon, rendezvényen és eseményen szolgálták Dunabogdány közösségét. Az elmúlt évek intenzív használata és az időjárás azonban a sátorponyvákat sem kímélte, ezért idén szükségessé vált azok cseréje.

Nagy öröm számunkra, hogy ehhez ismét **széles körű helyi összefogás** alakult ki. Helyi vállalkozók, civil szervezetek, nemzetiségi csoportok és magánszemélyek támogatásával **mintegy 800.000 forintot sikerült összegyűjtenünk**, amelyből új ponyvákat vásárolhattunk a két rendezvénysátorra.

A fejlesztés itt nem állt meg: a **Német Nemzetiségi Önkormányzat** Dunabogdány támogatásával a sátrak biztonságosabb és stabilabb használatához **talajcsavarokat és megerősített rögzítőhevedereket** is beszereztünk.

Utólag különösen jó döntésnek bizonyult, hogy mindezt még a nyári időszak előtt sikerült megvalósítanunk. Az idei **erős napsütésben és nagy melegben** a sátrak nemcsak nagyobb

rendezvényeinken nyújtottak nélkülözhetetlen árnyékot, hanem **gyermektáborok, közösségi programok és számos kisebb esemény** során is nagy hasznukat vettük.

Egy-egy ilyen fejlesztés talán kevésbé látványos, mégis hosszú évekre szolgálhatja a helyi közösséget. A két sátor összesen közel **200 négyzetméternyi fedett területet** biztosít – összehasonlításképpen ez közel a Művelődési Ház nagytermével egyenlő –, így ma már nehéz lenne elképzelni nélkülük számos szabadtéri programunkat.

Köszönjük mindenkinek, aki hozzájárult a megújításukhoz! Köszönjük a helyi vállalkozóknak, civil szervezeteknek, nemzetiségi közösségeknek és magánszemélyeknek a támogatást.

Ez ismét egy olyan fejlesztés, amely mögött sokak kisebb-nagyobb segítsége áll – az eredményét pedig az egész közösség használhatja. **Köszönjük az összefogást!**

FIGYELEM!

A sátrak területe a Művelődési Ház kertjében magánterület! A sátrak magáncélú használata, valamint az alattuk található eszközök engedély nélküli használata szigorúan tilos! Kérjük, óvjuk közösen a közösségi célokat szolgáló eszközöket!

A SÁTRAK SEM ÉPÜLNEK FEL MAGUKTÓL

A sátrak felállítása és bontása is minden alkalommal közösségi összefogással, önkéntes munkában történik. A két nagyméretű sátor felépítése átlagosan mintegy 3 órát vesz igénybe, amihez természetesen több segítő kézre is szükség van.

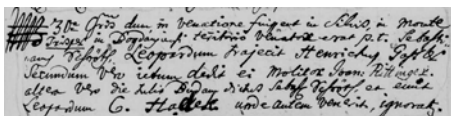
Ezúton is szeretnénk megköszönni mindazoknak, akik az elmúlt években rendszeresen vagy alkalmanként részt vettek ebben a munkában – sok rendezvényünk az ő segítségük nélkül nem valósulhatna meg.

Egyúttal várjuk új segítőik jelentkezését is! Ha valaki a jövőben rendszeresen vagy akár csak alkalmanként tudna segíteni a sátrak felállításában és bontásában, kérjük, jelezze felénk. Már néhány óra segítség is sokat jelent – minél többen vagyunk, annál könnyebb a munka. Köszönjük!

■ **Vogel Norbert, elnök,**
Német Nemzetiségi Önkormányzat

Párduc Bogdányban a 18. század végén?

A katolikus házassági anyakönyv 1799. évi utolsó bejegyzése az alábbi:

Nagyjából magyarul: 1799. november 30-án, vadászat közben, a bogdányi területen lévő Trispen-hegy erdejében Schröth Sebestyén vadász Gassler Henrikkel elejtett egy párducot, a második csapást Rittinger János molnár mérte rá. Másnap az említett Schröth Sebestyén Budán a párduc árát megfizette Hadeknek. Nem tudni, hogy a párduc honnan származott.

A bejegyzéssel kapcsolatban egy csomó kérdés azonnal felmerül, annyi bizonyos, hogy nagy szenzáció volt, ami megörökitést érdemelt, s nem írhatták sem a keresztelési, sem a halotti anyakönyvbe, maradt a házassági. Nincs nyoma, hogy falutörténeti esemény fel-

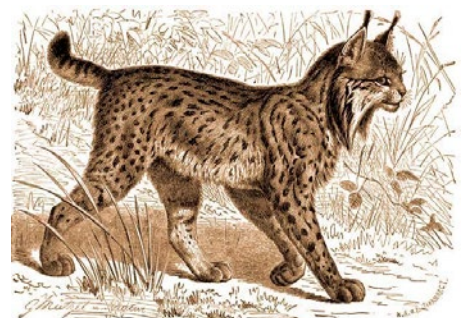
jegyzésének volt-e más helye abban az időben.

A „Trispen” talán a Kalicsa-völgy melletti Trisberg lehet. A bogdányiakat ismerhetjük: a 31 éves Schröth Sebestyén 1788. január 14-én kötött házasságot a 25 éves Kalocser Erzsébettel (Elisab: Golatcherin). A Gassler család már az 1745-ös lélekösszeírásban szerepel, és Rittinger János bogdányi molnárt az 1794-es váci molnárösszeírásban találjuk.

Portelki Tivadar visegrádi, majd nagymarosi plébános valószínűleg helyettesítés közben akadt rá az anyakönyvi bejegyzésre, és tette közzé latinul a Természeti Közlöny 1889. évi novemberi számának Régi magyar megfigyelések c. rovatában. A közleményt a szerkesztőség lábjegyzettel látta el: „Nem lehetetlen, hogy hiúz volt, melyet néhol »tigris«-nek is neveznek.” Az esetről Rittinger János Pál is említést tesz az 1944-ben írt családtörténeti munkájában.

A párduc idekerülése 1799-ben is rejtély volt. Fábíán József 1799-ben Raff György

Kristián göttingeni tanító után „némelly hozzáadásokkal és változtatásokkal” kiadott „Természeti-historia a' gyermekeknek” c. könyvében említi, hogy az „Afrikaiak megefzik ugyan a' [leopárd] húsát, és hafznát vezfik a' bérinek, de inkább igyekezik megfogni elevenen, mint dögölve, hogy az Európaiaknak eladhassák, vagy eltserélhessék.” (475. old.) Vagyis lehetséges, hogy egy ilyen állat szabadulhatott ki valahonnan. Persze könnyen lehetett hiúz, akár párduchiúz is. Az azonban nem valószínű, hogy tigris volt.

SPANYOL PÁRDUCHIÚZ A BREHMBŐL

■ **Vogel Andrea**

Hetven éve történt a bányában...

Egy évforduló kapcsán keresett meg Bonifert Ferenc. Feri bácsi a 90. életében jár, vidám természetéről ismert, kiváló előadó. A helyi közéletből is ismert, községünk díszpolgára, alpolgármester, polgármester, aki fiatalon az 1956 októberének helyi eseményeiben is részt vett. Most azonban egy másik esemény sűrűjébe, 1956 szeptemberébe kalauzol minket. Feri bácsi hosszú évtizedeken át dolgozott a helyi bányában, mint a szomorú baleset tanújával, a hetven évvel ezelőtti bányászszerecsétlenség kapcsán beszélgettünk.

„A bogdányi kőbányában kezdtem dolgozni 56 tavaszán. A raktárban segítették aznap Bonifert Feri bácsinak, Pubinak – aki druszám. (Akkor csak a főutcán hét Bonifert Ferenc lakott). Szóval ott voltunk a raktárban, pénteki nap volt, berohant a Müller Otill: »Gyertek gyorsan a bányába, szörnyűség, felrobbant töltés közben a jövesztő lövés«.

Az I. bányában volt a robbanás, itt volt ugyanis a legjobb minőségű kő a hasításokra. A terméskő óvása érdekében ezt csak fekete lőporral lehetett robbantani, nem paxittal. A paxit roncsol, itt inkább a tolóhatás a hangsúlyos. Ez esetben viszont szigorúbb előírások is vannak, nemhogy tüzet nem lehet gyújtani, de még fémvasalás, szög sem lehet a cipőkön. Cunderral, impregnált gyújtózsínorral történik a begyújtás, veszélyes üzem.

Több halálos áldozat is volt. Melcher András bácsi alatta maradt a leomló köveknek (egész éjjel dolgoztak, hogy őt kiássák a kövek alól, másnap sikerült csak), Heckmann Gyuri bácsit a robbanás a bányaudvarra dobta ki, a Gräff Feri bácsi is az áldozatok között volt, egy hatalmas kő ment át rajta, és még a Hüglér Mihály volt áldozata a szerencsétlenségnek, ő később halt bele a súlyos sérüléseibe. Bonifert Tóni bácsi is megsérült, ő is kórházba került, de ő túlélte.

Én azért is rohantam a helyszínre, mert apám is ott dolgozott, és féltettem. Akkor 19 éves voltam, és láttam a robbantás utáni helyzetet. Kisberk Imre, a faluba száműzött püspök jelent meg kisvártatva, és adta fel az utolsó kenetet az áldozatoknak. Szürreális volt akkoriban egy ipari üzemben, ingben, kereszttel állt ott.

Aztán a rendőrség is megjelent az események után, nyomozók jöttek–mentek, komoly vizsgálat indult.

A Pest Vidéki Kőbánya Vállalatnál egy robbantási csoport alakult akkoriban, ez irányította a robbantást. Sajnos a mai napig nem tudni, mi okozhatta a balesetet, sokáig ment a találgatás. A robbantási csoport szerencséje, amely nem bogdányiakból, hanem környékbeli bányászokból állt, hogy jöttek az októberi események, a csoport tagjai le is léptek nyugatra. Utána nem is volt szó többet erről.”

Érdemes megjegyezni, hogy a szabotázs vádja az egyik legsúlyosabb eshetőség volt a korabeli jogrendben, súlyos büntetésekkel járhatott, sokszor halálbüntetést is kiszabtak. Sosem lehetett tudni, hogy minek minősítettek egy–egy ipari balesetet. Ha épp példát statuálni akartak politikai szándék szerint, előszeretettel láttak bele balesetekbe szándékosságot. Érthető, hogy ezt az érintettek el kívánták kerülni. Természetesen a felelősség – szándékosságtól függetlenül – fennállt ennél az esetben is, egy ilyen baleset véletlenül nem történik. Valószínűleg emberi mulasztás történhetett.

„Múltó temetést kaptak az áldozatok. A templom előtt, a téren voltak felravatalozva, a nagyzenekar játszott, összeállt a Tűzoltózenekar és a Bányászzenekar. A bányászok vitték ki a temetőbe a koporsókat, a püspök úr végezte a temetési szertartást. Az egész falu ott volt.”

HOCK FERENC KÉPE

Kiváló festőművésznünk megfestette a bányász–szerencsétlenséget. Befejezetlenségében is egy erős, nagy hatású kép. A festőművész annak idején a műtermében mesélte

el, hogy mennyire a hatása alá került az eseményeknek. Ennek oka az volt, hogy épp a szerencsétlenség előtt több héten át, majd mindennap járt fel a bányába vázlatokat készíteni. Aznap épp nem ment. De ahogy halottá, mi történt, kiszaladt, és éppen ott, ahol heteken át ült és rajzolta a bányát és a munkálkodókat, ott történt a szerencsétlenség. Ekkorra az áldozatokat egy helyre fektették. Látszik, hogy a művésznek a megindultság és az indulat vezette a kezében az ecsetet. A festmény befejezetlensége talán tovább is erősíti a mondanivalót.

AMIKOR EGERET VAJÚDTAK A HEGYEK...

Bonifert Feri bácsi egy korábbi esetről is beszámolt, szintén egy rendkívüli robbantásról. „54-ben egy szocialista rekordot akartak felállítani a termelési verseny lázában. A fal aljában 5–6 méteres, T-alakú vajat csináltak, akkorát, amibe emberek be tudtak sétálni, megtöltötték az egészet paxittal. Nagy dolog volt, mindenki csak nézett, egyszerre bumm, rá a Csódit a tizenegyesre? Az országút le is volt állítva, nagy szenzáció volt. Hogy szokták mondani? Vajúdtak a hegyek, és szültek egy marha nagy egeret. Nyögött és megemelkedt a hegy, visszaesett, úgy, ahogy volt. Be is kellett zárni egy egész részt, mert onnan veszélyessé vált a művelés. Ez a Bogonhát felőli oldalon történt.”

ROBBANTÁS NAPJAINKBAN

Napjainkban is történik kőzetjövésztes, amelyet a bányaművelő Basalt Középkő Kft. végez a területen. Erre általában egy évben már csak egyszer–kétszer kerül sor.

Furatoként 130 kg, összesen 13 tonna robbanóanyaggal „Nonel” – technológiával (nem elektromos technológiával) történő kőzetjövésztes robbantás zajlott a bányában. Egy furat 9 cm széles, 29 méter mélységű, a mintegy 10 méter széles kőfal majd 100 darab furata egyenként, kicsi, milliszekundumokban mérhető időeltolódással robban egymás után, így nem keletkezik akkora szeizmikus hatás, és nem jár akkora hanggal sem, mint régen, amikor a gyakori robbantáskor megremegtek a vályogfalak a faluban. A mostani kőzetjövésztesrel mintegy 70 ezer tonna követ nyertek ki.

■ Liebhardt András

Barátaink Leutenbachból

Dunabogdányban egy testvértelepülési kapcsolata van, a baden-württembergi Leutenbachhal. Ebben a több mint három és fél évtizedes kapcsolatban számos küldöttség utazott ki és érkezett hozzánk, utaztak ki hivatalos delegációk, diákküldöttségek, focicsapatok, zenészek, színjátszók. A magyar kultúra bemutatására minden évben bogdányi stand áll a leutenbachi Hocketse ünnepen, és bogdányi zenészek szolgáltatnak muzsikát testvértelepülésünk legnagyobb rendezvényén, mindig a főműsoridőben. Ezen kívül egyik évben németek érkeznek hozzánk, általában a Szent Donát-búcsúra, másik évben innen utazik küldöttség. De a hivatalos kapcsolatokon kívül magánutazások is jellemzik a két település közti partnerséget.

Amikor ők érkeznek, már adottak a mindenkinek szóló hagyományos nyári programok, komolyzenei kamarakonzert a templomtérén, a könnyűzenei formációval kiegészült Szimfonikus Zenekar tematikus nagy koncertje a Rendezvénytéren, az ünnepi mise a Kálvári-

án, istentisztelet a Református templomban és a hajókirándulás, ami az idén a kritikusan alacsony vízállás miatt – elsősorban kikötési nehézségek okán – sajnos elmaradt. Ehelyett a vendégeinket azért elvittük Esztergomba, a Bazilika és a Kincstár adta a kultúrprogramot. De voltak Budapesten, Visegrádon, kenuztak, sétát tettek, hogy a falutörténetet megismerjék. A strand homokján is – ezúttal máglyatűz nélkül a tilalom miatt – hamisítatlan bogdányi életérzést kaphattak. Közben a vendéglátást (étkezések és szállás) is meg kellett szervezni. Összességében ez egy erős, programban gazdag, fárasztó, de vidám hétvége szokott lenni!

Köszönöm mindenkinek a szolgáltatást, amivel hozzájárult a búcsú hétvége rendezvényeinek sikeréhez és német barátaink vendéglátásához! Utóbbinál külön kiemelném kollégáinkat, Liebe Annát, Olgyay Jánost és Som Rékát. A németek programjainál való közreműködésben köszönet Ifj. Ott Rezsőnek, Schusztner Péternek, Vogel Norbertnek, Baltringer Terinek.

Külön szeretném megköszönni mindazoknak az odaadó szolgálatát is, akik vendégeink vasárnapi ebéddel történő vendéglátását biztosították!

Megragadom az alkalmat, hogy a kulturális programokban részt vevőknek is köszönetet mondjak. A Szimfonikus Zenekar tagjainak, vezetőjüknek id. Ott Rezsőnek, a zenei vezetőnek ifj. Ott Rezsőnek, valamint a fellépő könnyűzenészeknek a szolgálatát! A technikusoknak a FAKULT Egyesületből: Tóth Lászlónak, Liebhardt Gábornak és Bonifert Balásznak.

A több évtizedes kapcsolat egy érték. Az is megmutatkozik egy-egy ilyen alkalmon, hogy nemcsak ápolnunk kell ezt, hanem érdemes elgondolkozni azon is, hogyan újítsuk meg. Ez a legnehezebb feladat minden szervezőnél, programnál és kapcsolatnál is. A programadáson túl ez a közeljövő feladata.

■ Liebhardt András
polgármester

Fotók:
Hidas András és a
Danubia Televízió munkatársai

Testvértelepülések találkozója Dunabogdányban

LEUTENBACHI DELEGÁCIÓ MAGYARORSZÁGON

Augusztus 6. és 11. között egy 45 fős delegáció érkezett Leutenbachból a magyarországi testvértelepülésre, Dunabogdányba. A vendégeket változatos program várta: kirándulások Budapestre és Esztergomba, kenutúra a Dunán, valamint több koncert és egy strandparti is szerepelt a programban.

Az utazás középpontjában azonban mindenekelőtt az állt, ami immár 36 éve a testvértelepülési kapcsolat alapját jelenti: a személyes találkozások és a két település lakói között kialakult barátságok.

Hogy mennyire élő ez a kapcsolat, jól mutatja, hogy mindössze egy héttel korábban 24 dunabogdányi vendég vett részt a leutenbachi Hocketse rendezvényen, ahol saját standdal és zenei műsorokkal gazdagították a programot. Ezúttal pedig a Leutenbachból érkezőket fogadták nagy szeretettel Dunabogdányban. Különösen a magyar vendéglátó családoknál elfogyasztott közös ebéd kínált jó alkalmat személyes beszélgetésekre és találkozásokra.

A testvértelepülési találkozó egyik fénypontja a művelődési ház kertjében megrendezett ünnepi est és koncert volt. Jürgen Kiesl és Liebhardt András polgármester beszédében méltatta a két település közötti szoros kapcsolatot, valamint kifejezte a közös szándékot, hogy a testvértelepülési együttműködést a következő generációk számára is élővé és tartalmassá kívánják tenni.

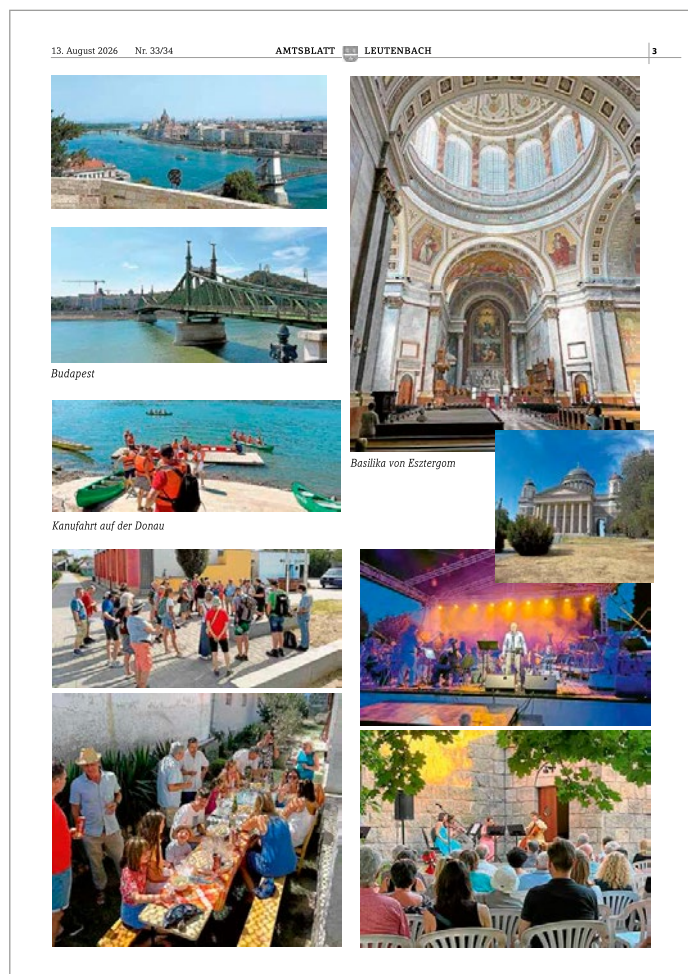
Kiesl polgármester ezt egy ázsiai bölcsességgel szemléltette: „Ha van egy barátod, látogasd meg gyakran, mert tövis és bozót növi be azt az utat, amelyen nem járnak.”

A fiatalabb generáció támogatása továbbra is fontos része a testvértelepülési kapcsolatnak. Kiesl polgármester ezért örömmel számolt be arról, hogy a leutenbachi önkormányzat 5 000 eurót biztosít a Duna-parti játszótér kerítésének megépítésére, hogy ezzel is növeljék az ott játszó gyermekek biztonságát.

Emellett a zeneiskola további 1 000 euró támogatást kapott új hangszerek vásárlására. A zene Dunabogdányban különösen fontos szerepet tölt be, és sajátos módon köti össze a két település lakóit.

Öt élményekben gazdag nap és egy közös búcsúest után a leutenbachi delegáció számos szép emlékekkel, a következő találkozás reményében indult haza.

Megjelent német nyelven a leutenbachi Leute című lap 33/34-es számában.

A Svábzenekar vendégszereplése

A Dunabogdányi Svábzenekar ismét felejthetetlen napokat tölthetett Németországban, Singen városában. Az utazás és a meghívás Schwartz Öcsi bácsi hosszú évek alatt kialakított kapcsolatainak köszönhetően valósulhatott meg, amiért a zenekar ezúton is hálás köszönetét fejezi ki.

A program már csütörtök este közös vacsorával kezdődött, ahol a vendéglátókkal kötetlen, baráti hangulatban találkozhattunk. Péntek délelőtt a város fölé magasodó Hohentwiel várromhoz kirándultunk, ahonnan csodálatos kilátás nyílt a környékre. Délután a Dunabogdányi Svábzenekar a singeni Stadtfest nagyszabású rendezvényén adott koncertet, majd az est folyamán lehetőségünk volt a fesztivál számos színpadának műsorát is megtekinteni.

Szombaton a világhírű Mainau-szigetre látogattunk. Egyórás térzenével örvendeztettük meg a turistákat, majd bejárhattuk a sziget lenyűgöző parkjait és virágkompozícióit. A nap második felében egy hangulatos helyen, Bauernstube Litz-ben muzsikálhattunk, ahol rendkívül szívélyes fogadtatásban részesültünk. A közönség nagy szeretettel fogadta a magyarországi német nemzetiségi fúvószenét, amelynek előadását vastappsal jutalmazták.

Vasárnap ismét a singeni Stadtfest közönsége előtt léptünk fel, majd innen Wangenbe utaztunk, ahol a helyi zenekar meghívására a Bierfest vendégei voltunk. A fesztiválon adott koncert méltó lezárása volt ennek a tartalmas hétvégének.

Az utazás során nemcsak több sikeres koncertet adhattunk, hanem új barátságok

is születtek, a régi kapcsolatok pedig tovább erősödtek. Fantasztikus élményekkel, remek hangulatban és számtalan szép emlékekkel térünk haza. Ezúton is köszönjük vendéglátóink, Siegfried Worch és felesége szívélyes fogadtatását, Schwartz Öcsi bácsinak a szervezésben és a kapcsolatok ápolásában végzett munkáját, valamint a Német Nemzetiségi Önkormányzat támogatását, amely ismét lehetővé tette ezt a különleges élményt.

■ Balázs Mónika

Dunabogdányi művészeti táborok

Az idei nyár gazdag lehetőséget kínált a gyerekeknek. Három művészeti tábor várta őket. Ezek összefoglalóit olvashatják az alábbiakban.

TÁBORRAL A NYÁRBA

A tavalyi évben első alkalommal megendezett zenei tábor sikerének zálogaként természetesen az idei évben is megrendezésre került a tábor. Épphogy kicsengettek a nyári szünetre, máris a táborban találták magunkat a zeneiskola tanárai 51 gyermek társaságában.

A tábor helyszínei, hasonlóan a tavalyi évhez a Dunabogdányi Művelődési Ház és Könyvtár, illetve az általános iskola épülete voltak. A gyermekek reggel 8-tól érkeztek a táborba, és fél 9 körül elkezdődtek a hangszeres foglalkozások. Napi háromszori étkezés mellett tartalmas napokat töltöttek el együtt a tanárok és a diákok.

A hangszeres foglalkozások mellett természetesen maradt idő a szórakozásra is. Az első hőkupolának köszönhetően minden nap ebéd után – amelyet idén a Forgó Étterem készített –, hűsítő fagylattal egy kis felfrissülésre a Duna-partra látogattak a táborozók. Ebéd után tovább folytatódtak a foglalkozások egészen 16:00 óráig. A tízórai és az uzsonna elkészítésében önzetlen segítséget nyújtott Herr András cukrász mester, amiért nem győztünk elég hálásak lenni.

A hét közepén a Visegrádi bobbpálya látta vendégül a csapatot. Ezúton is hálás köszönet Mikó Zsoltnak a nagylelkű felajánlásért és Zeller Róbertnek a buszokkal történő szállítáért. Csütörtökön a Művelődési Ház kertjében a „Bolba Éva és a jazzterlanc” formáció zseniális koncerttel szórakoztatta a táborozókat, szülőket és az odalátogatókat egyaránt.

A Dunabogdányi Német Nemzetiségi önkormányzat sikeres pályázatának köszönhetően 730.000 forint támogatásban részesültünk, hálás köszönet érte Vogel Norbert elnök úrnak.

Az idei tábor zárókoncertje, amelyen a táborban részt vevő gyermekek szerepeltek, június 27-én szombaton délelőtt volt a Művelődési Ház nagytermében. A koncert második felében a „Brass in the five” rézfúvós kvintet és Méhes Csaba pantomim művész fergeteges előadása szórakoztatta a táborozókat és a közönséget

egyaránt. Ezúton is szeretném megköszönni a táborban aktívan részt vevő kollégáimnak és a helyszínt biztosítóknak a kemény, áldozatkész munkát!

És természetesen készülünk a 3. DUNABOGDÁNYI ZENEI TÁBORRA!

■ Rixer Krisztián

ALKOTÓ TÁBOR(OK)

A Tutaj Műhely Alkotó Táborának vályoggal körbevett hűvösében idén is csívteltek a gyerekek. Alkotótársak lettünk a nyár öt napjára. Volt idő és tér kipróbálni eszközöket, játszva teremteni. Készítettek agyagfigurákat, kerámiabögréket. Környezettudatosan dolgozták át a hulladékot kedves papírmásé figurává. Készült üvegmozaik mécsesstartó, ezer színű batikolt póló, makramé karkötő. A napraforgófej inspirálta pasztell és a vízparton festett olajfestmények idézik majd fel otthon az együtt töltött időt, a közös élményeket. Strandunk öltöző kabinjának falai egyre színesebbek. A Duna partján kagylókból, sárból, ágakból alkottunk, majd naponta ránéztünk, hogyan változik.

Külön voltak a kisebbek, és külön a nagyok. A gimnazista korosztályban olykor egy-egy felnőtt alkotó is feltűnt, sajátos rezgést adva a közös térnek. Mindig igaz, amit még egyik mesterem mondott régen: „Majd meglátják, hogy egymástól tanulnak a legtöbbet.”

Idéi különlegesség volt, hogy segítettünk az utánunk kezdődő színjátszó tábor díszlet-jelmezének kialakításában.

Nagyon-nagyon meleg volt, de mi ebben a vastag falú földházban voltunk a legjobb helyen, és a Duna partján, ahol azért mindig járt kicsit a levegő. Számtalan játék alakult ki a régi papírmásé bábokkal, komoly előadások is születtek a zárónapra.

A Tutaj Műhely 2026 szeptemberétől heti 4 rendszeres foglalkozással és több workshopkal várja a kicsiket és nagyokat egyaránt. Köszönöm a részt vevő szülők és gyerekek bizalmát!

■ Varga Anna

DRÁMATÁBOR

Harmadik alkalommal hívtam a színjátszás iránt érdeklődőket a drámatáborba, amelyet augusztus 10. és 16. között rendeztünk meg a Művelődési Házban. A résztvevők között sokan visszatérőként érkeztek. Nagy örömmel fogadtam az új jelentkezőket is. Így a táborozók létszáma 26 fő lett, amihez bizony nagyon is szükséges volt a már rutinos segítők csapata. Az első napon ismerkedős szituációs játékok mellett megbeszéltük a darabot, amelyet aztán vasárnap adtunk elő. A gyakorlatok során választottuk ki a különböző szerepekre a gyerekeket. Már aznap elkezdtük készíteni a díszleteket, jelmezeket. Igazán nagy segítség volt, hogy Varga Anna tanárnő táborosai besegítettek: nekik köszönhetjük a szépséges virágokat, és az egerek jelmezéhez is hozzájárultak. A további napokon mozgásokat, dalokat tanultunk, a darab részleteit dolgoztuk ki. Mindennap voltak ismétlődő játékok és újak,

aszerint, hogy az előadás előkészítése mit kívánt meg. Csütörtökön és pénteken már a színpadé volt a főszerep. A gyerekek megszokták ezalatt a színpad terét, a zongorakíséretet és a jelenetek egymásutánját. Az idei évben két régi táborosunk már technikusként állt helyt, köszönjük. Azt gondolom, hogy az ösz-szeszokottság egyre összetettebb előadásokat ígér a jövőben is. Köszönöm Édesanyámnak a töretlen és mindenre odafigyelő segítségét. Köszönöm a Heim pékség, a Szűnyog büfé és a Part támogatását. És természetesen a gyerekeknek és szüleiknek a felém, felénk áradó szeretetét.

Folytatjuk!

■ Szövényi Emma

A patika, ahova jó betérni

Nagy öröm, hogy Dunabogdányban sok olyan hely van, ahová jó betérni! A patika is egy ilyen hely, pedig általában betegek látogatják.

A férjem műtete óta mi is gyakori „vendégek” vagyunk. Szinte törzsvendégek. A sok hónap alatt megtapasztaltuk, mit jelent a valódi gondoskodás. A patika vezetője és dolgozói szakmailag és emberileg is példát mutatnak. Mindenkit mosolyogva, jókedvűen fogadnak, bátorító szavaikkal, kiváló tanácsaikkal biztosságot, nyugalmat adnak. Ez sokat jelent a gyógyulásban.

Férjemet hogyan látom minden alkalommal őszinte érdeklődéssel kérdezik, biztatják, dicsérik kitartásáért, akaratajéért. Rám is figyelnek, engem is kérdeznek, és mosolyogva mondják: „Ági, jól csináljátok!” Nemcsak a szokásos „hogyan vagy?” ez, hanem valódi odafigyelés! Hálásak vagyunk az értékes tanácsokért, a türelemért! Köszönjük a gyors

tápszerrendelést, a leghatásosabb krémek és készítmények ajánlását, a dicséretet a hízásért, mindent...

Kedves Péter, kedves Lányok! Szívből köszönjük a sok mosolyt, az okos, jó szót, megnyugtató jelenléteteket! Nehéz élethelyzetben, betegségben óriási biztosságot jelent, hogy tudjuk: Rátok egész nap, mindenben számíthatunk! Meggyőződésünk, hogy Dunabogdányban és a környékén is sokan gondolnak így rátok! Az emberek szeretnek bemenni a patikánkba, mint az ovisok az oviba: előre tudhatják, hogy odabent nem „csak” a gyógyszer kapják meg, hanem értékes útmutatásra, biztatásra, őszinte érdeklődésre számíthatnak!

Isten hivatást adott Nektek! Áldjon meg Beneteket munkátokban és magánéletetekben egyaránt!

Hálás szeretettel:

■ Kristóf Ági és Zoli

MEGHÍVÓ

MEGEMLEKEZŐ KIRÁNDULÁS BORSIBA

„Cum Deo pro Patria et Libertate – Ne féljete a kudarcoktól, mert azok nyitják meg az utat a valódi önismerethez”

A Dunabogdányi Esterházy János Társaság emlékező kirándulást szervez II. Rákóczi Ferenc nagyságos fejedelem, államférfi, hadvezér, író, társadalmi és vallási bölcsele születésének 350. évfordulója alkalmából. Történelmi nagysága előtt tisztelgünk emlékező kirándulásunkkal.

Időpont: 2026. október 03. (szombat)

Beszállás: 5:45, indulás 6 óra

Gyülekezés: Heim pékség előtt

Résztvételi díj: 30 fő részvételével személyenként 22.000 Ft + ebéd költség kb. 20 euró, ital fogyasztástól függően.

Útvonal: Dunabogdány – M3 és M30 autópálya Miskolc – Sátoraljaújhely határátlépés – Borsi

Ebéd helyszíne: Borsi várkastély Nagyasszonyok Étterme

Az ár tartalmazza az útiköltséget, a belépőket, a tárlatvezetést, a panoráma filmvetítés díjait.

Jelentkezési és befizetési határidő: szeptember 26. (szombat)

Jelentkezni lehet:

Franta Teréz: 06 (20) 450 67 75

Pályi Gyula: 06 (30) 991 73 30

Mindenkit szeretettel hívunk e szép emlékező kirándulásra.

VÁLLALUNK: bádigos munkát, tetőfedést, ácsmunkát, tetőszigetelést, állványbérbeadást

Deliépker Kft. 06 (70) 578 1468

Megemlékezés a mohácsi csata 500 éves évfordulóján II.

Bogdányhoz is közeledett a vész. Az egyik fontos feljegyzés így szól: „A portyára indult török csapatok hamarosan megjelentek Visegrád alatt, és támadást intéztek a fellegvár ellen. Azt azonban sikerrel megvédte a környékbeli parasztokból (!) és szerzetesekből álló védőserege. A szerzetesek a márianosztrai pálosok voltak.”¹ Van egy másik, helyi forrásunk is: „A cseh király a budai várnak ajándékozott egy igen szép kőszobrot. A török elől a budai várból menekíteni kezdték az értékeket. A Nepomuki szobrot a visegrádi várba szándékozták szállítani, de a szállítóeszköz Bogdányba érve elromlott. A szállítók ezért itt hagyták a szobrot a továbbszállítás reményében. Időközben megjelentek a törökök. A bogdányi lakosság elásta a szobrot, így az megmenekült a török pusztítástól. A török elvonulása után kiásták, és elhelyezték ugyanazon a helyen.”² Lehet vitatkozni Nepomuki említésének anakronizmusán, valószínűleg itt több legenda is egymásra rakódott. Ám ez a helyi legenda biztosan megőrizte a budai várból való menekülés, a közelgő félelmetes veszély és az értékek elásásának történetét. A Szent János téren álló szobor kőtalapzatának bal felső sarkában még ma is jól látható: 1527.

Álljunk meg egy pillanatra. Próbáljuk rekonstruálni a bogdányiak történetét, és belehelyezkedni a helyzetükbe. Feltehetően a homokos parton állva furcsállva nézhették a Dunán felfelé menekülő királyné hajóit. A szárazföldi úton is menekülők haladhattak át a falun lóháton, szekérrel és gyalogszerrel. Az egyik szekér itt tönkrement, tán kitört a kereke. A kocsiától megtudták a helyiek, hogy mi történt, és hogy milyen veszély közeleg. A hírt futva vihették fel a mai templomtér és Szent János tér környékén lévő ősi faluba. Ott pillanatok alatt elterjedt a rémhír. A riadt lakók összegyűltek, tanácskoztak a téren. A falu vezetőinek gyorsan döntés kellett hozni. Amit lehetett, gyorsan elástak. A visegrádi leírás alapján feltehetjük, hogy a bogdányiak is gyorsan elindultak a visegrádi vár felé mint a legközelebbi még védhető erősségbe. Asszonyok, gyerekek, idősek és férfiak a legfontosabb használati tárgyaikat, élelmet, átlakat, fegyvereket magukkal cipelve. A várat már elhagyta a hivatásos katonaság. De több környékbeli faluból gyülekeztek már ott az emberek. Az isteni gondviselés a kardforgatásban is jártos márianosztrai pálos szerzeteseket küldte segítségül a rémült népnek, akik megszervezték a vár védelmét. (Mint a Helm–szurdoki csatánál a Gyűrűk urában.) A hamarosan a vár falaihoz érkező portyázó török sereg megpróbálta bevenni a várat, de a környék lakosságából verbuválódott védősereg sikerrel védekezett. A török csapat inkább elvonult. E bátor helytállásnak köszönhető, hogy Bogdány végül túlélte a veszedelmet. Ez

a kis győzelem ugyan nem változtatta meg az ország sorsát, de szimbolikusan mutatja, hogy a központi hatalom összeomlása ellenére a Medium regni népe még képes volt önszerveződő módon összefogni és megvédeni magát. Ez volt az utolsó ilyen ismert események egyike.

Nagy harcok folytak a környéken is. „Sehol sem álltak azonban jobban ellen a Magyarországot dúló ellenségnek, mint azon a helyen, melyet Marótnak neveznek, nem messze Esztergomtól. (...) Néhány ezren a mieink közül idemenekültek feleségeikkel, gyermekeikkel a szűk ösvényekben bízva. (...) Végül miután az ellenség semmiképpen nem tudta bevenni a mieink szekérrel körülkerített táborát, kénytelen volt ágyúkat hozatni oda. Így végre szétszórták a táborát, és csaknem egy szálíg levágták őket.”³ – A történészek szerint az Esztergomhoz közeli Marót nem Pilismarót, hanem a Vértesben lévő Pusztamarót. De Pilismaróton is ápolják ennek emlékét. Beszédes a pilismaróti „Basaharc” és az esztergomi „Búbánat völgy” elnevezés is...

Ekkor még nem szakadt azonnal három részre az ország. A törökök hamarosan visszavonultak. De a bizonytalanságot fokozta Szapolyai János és Habsburg Ferdinánd harca a trónért. Az átmeneti évek után aztán a törökök 1541-ben elfoglalták Budát, 1543-ban Esztergomot, majd az így harapófogóba került Visegrádot is 1544-ben. Beköszöntött a török hódoltság kora. A Habsburgok később még meggyilkoltatták a Szapolyai-párti és az ország egyben tartásán fáradozó Fráter Györgyöt (pálos szerzetes, esztergomi érsek, politikus) is.

A törökök több adóösszeírást végeztek. Ezeknek köszönhetően név szerint is ismerjük a korabeli bogdányi családok nevét.⁴ Elfeledett emlékeket idézzük fel a neveikkel.

Az 1546. évi összeírás bogdányi névsora: Áfra Albert, Áfra Balázs, Bán Máté, Bátor Balázs, Botos András, Botos Fábián, Botos Miklós, Csoató (Sós-tói?) János, Erdős Dimitri, Erdős Tomás, Gellérd Antal, Gellérd Ferenc, Görce János, Héviz Benedek, Héviz Simon, Jancsi András, Jancsi Balázs, Jancsi Petre, Kós Ambrus, Krisztián András, Krisztián Máté, Kustán Józsa, Kustán Gáspár, Kustán Miklós, Kustán Pál, Kustán Ferenc, Kustán György, Kustán Máté, Kustán János, Magyar Ádám, Maróti János, Mészáros Matias, Mészáros Lukács, Nagy Mihál, Nitra István, Pap György, Pásztor Mihál, Takács Lőrinc, Takács Petre. Ezt a névsor még ki kell bővítenünk Várad falu (ma: Váradok-dűlő) lakosaival is: Bordi (Borda?) Mihály, Cse Máté, Feir (Fehér) Ambrus, Jakus András, Jakus Benedek, Jakus István, Jakus Miklós, Kis Bálint, Kuruzsol Ambrus, Lenhárd (Lénárt?) Együd, Nagy Benedek, Nagy Bertalan, Nagy János, Pacsall István, Szanyi Szaniszló, Szanyi Ferenc, Szanyi

Máté, Sáfár Sebestyén, Sáfár Petri és Szél Bálint. – Van néhány ma is ismerősen csengő név... A gyakori Kustán név később reformátusok között felbukkanó Kosztán névvel azonos. Leszármazottaik ma is biztosan élnek a faluban. Ez tehát a névsor 20 évvel a mohácsi vész után. Majd, 1559-ben is történt egy összeírás. Ennek érdekessége, hogy a már említett nevek nagy része megmaradt, és megjelent még néhány új név is (pl. Kassai, Kuti, Tóth, Varga) és olyanok is, akik Visegrádról jöttek ide (Hirvát/Horvát, Sós). De Várad már elnéptelenedett.

Hogy milyen nehéz körülmények között maradt életben Bogdány, azt jól érzékelteti Bél Mátyás (1684–1749) írása a magyar nemesség sorsáról Pest megyében: „a nemesség színe–java, amely II. Lajos királyt a háborúba követte, Mohácsnál elesett és megsemmisült; (...) Azok közül a nemesek közül, akik valamikor a Pest megyének tekintélyt szereztek, ma már csak kevesen élnek. Pedig talán szabad azt képzelni, hogyha valamilyen megye, akkor ez bővelkedett kiváló férfiakban. (...) A királyok iránt való készség nyilvánításából kifolyóan Budán és Pesten, s nem kevésbé a környékükön igen számos előkelő nemes telepedett le. Ezt világosan mutatják a váraknak és kastélyoknak szerte mutatkozó romjai. Annál könnyebb volt tehát a nemességtől kiűriteni a megyét, mennél nagyobb vadsággal dühöngött az ellenség a királyi székhely és a környéke ellen. (...) A magyar jobbágyokról pedig így ír: A magyarok egy egyszer már tönkretett, de újra felocsúdott népnek a maradványai. (...) Szolimán a megyébe érkezve annyi gyilkosságot követett el és annyi foglyot hajtatott el, hogy e nagy bajokra való pusztá emlékezés is lesújtja az embert.”⁵

Mi most mégis megemlékezünk 500 év távlatából. Gondolatban fejet hajthatunk a mohácsi csatatéren bátran helytálló, de elesett hősök, a tömegmészárlások áldozata, az elhurcoltak emléke előtt. Emlékezzünk tisztelettel a visegrádi vár megvédésében részt vevő bátor bogdányiakra és a többiekre, akik túléltek. Ha megismerjük a történetüket, és magunkénak érezzük, akkor az ő történetük a miénk is lehet. Hiába győztek a törökök Mohácsnál, mégis mi vagyunk itthon. (A törökök meg legfeljebb gyrost süszenek.)

■ Rokfalusy Balázs

1 Iván László: A visegrádi vár története a kezdetektől 1685–ig

2 A Dunabogdányi katolikus plébánia Historia Domusa

3 Brodarics István: Igaz leírás a magyaroknak a törökökkel Mohácsnál vívott csatájáról

4 Káldy–Nagy Gyula: A budai szandzsák összeírása, Pest Megyei Levéltár, 1977.

5 Bél Mátyás Pest megyéről

Tisztelt olvasó! Idén nyáron kísérleti jelleggel két fordulót is rendeztünk a Bogdánykvízből, ahol kizárólag a településünkkel kapcsolatos kérdések hangzottak el. Most játékra hívjuk azokat is, akik nem tudtak részt venni az eseményeken: az elhangzott kérdésekből szemezgettünk önöknek! Aki szívesen felmérné tudását, ragadjon ceruzát, és próbálja meg kitalálni a – néhol egyáltalán nem könnyű – kérdésekre a választ. (A helyes megfejtések a következő oldal alján olvashatók) ■ **Olgay János, kvízmester**

I. EGY KIS HELYTÖRTÉNET

1. Dunabogdány régi címerében a kasza mellett egy másik eszköz is szerepelt. Mi volt az?
A) kapa B) vödör C) metszőolló D) halászháló

2. Mekkora az egyházi sátor alapterülete (m²)?
Válasz:

3. Melyik uralkodónk nevéhez fűződik a bogdányi svábok betelepülésének első hulláma?
A) Mária Terézia B) III. Károly C) I. Lipót D) Ferenc József

4. A mostani helytörténeti múzeum (korábban zeneiskola) 1947 után milyen funkciót kapott?
A) vegyesbolt B) hentesüzlet C) a helyi TSZ irodája D) pártház

5. Hogy hívták a rendszerváltásig fennálló mezőgazdasági termelő szövetkezetünket?
A) Vörös Csillag B) Új Barázda C) Úttörő D) Aranykalász

6. A Szent János téren rendezett milleniumi zászlóátadásra kit kért fel a képviselőtestület „Zászlóanyának”?
Válasz:

7. Ki volt a Helytörténeti Gyűjtemény alapítója, aki sokáig tárlatvezetéseket is tartott a múzeumban?
Válasz:

II. BOGDÁNY SZÁMOKBAN

1. Hány településsel határos Dunabogdány?
Válasz:

2. Melyik Dunabogdány legmagasabb pontja (593 m)?
A) Csódi-hegy B) Kutya-hegy C) Urak asztala D) Sas-hegy

3. Melyik évben állították a katolikus templom előtti keresztet?
Válasz:

4. Hány forint volt egy bogdányi képviselő tiszteletdíja 1997-ben?
Válasz:

5. Melyik évben nyílt meg a mai intézmény közvetlen elődjének tekinthető dunabogdányi Állami Elemi Népiskola?
Válasz:

6. Az 1965-ös árvíz után melyik évben haladta meg a Duna először az akkori szintet?
Válasz:

7. Hány szőlőszem

látható Bogdány címerében?
Válasz:

III. A NÉP NYELVE...

1. Hogyan nevezzük a Hegy utcát?
Válasz:

2. Az Árpád utcai kocsmá épületében (Csipke) korábban milyen műhely működött?
A) cipész B) kovács C) kőfaragó D) festő

3. Hogy hívják közkeletű nevén az Alkotmány utcát?
Válasz:

4. Melyik mai utca neve volt a Koczikrave (Kócián-árok)?
A) Sövény utca B) Svábhegy utca C) Rákóczi utca D) Cseresznye utca

5. Mi a neve a Kert utca és Béke utca találkozásánál lévő helynek?
Válasz:

6. A Művelődési Ház kiállítótermének oldalába beépített kőkapun milyen monogram olvasható?
Válasz:

IV. BOGDÁNYI ÁLLATSÁGOK

1. Milyen állat díszleg a Béke és a Kert utca sarkán lévő épület tetőjén?

A) galamb B) kakas C) pillangó D) sárkány

2. Mi a neve annak az öreg lélekvesztőnek, amelyik rendszeresen a bogdányi hajókikötőnél horgonyoz?
A) csiga B) majom C) lajhár D) hangya

3. Hogy hívják Bogi párját, akivel 2026-ban 2 golyafiókát nevelt fel?
A) Cakó B) Nyakigláb C) Kele D) Duna

4. Milyen csordával találkozhatunk a bogdányi erdőségekben?
A) bölény B) muflon C) zerge D) rénszarvas

V. ÉTEL ÉS ITALKULTÚRA

1. Melyik összetevő nem kell a népszerű bogdányi étel, a Saurimilchfleckl elkészítéséhez?
A) tojás B) aludttej C) liszt D) kukoricadara

2. Ki a főszereplője a Bogdányi kőkenyér-ről szóló legendának?
Válasz:

3. Mit készítettek a takarékos bogdányi asszonyok a rétes-tészta levágott széléből?
A) levest B) köretet C) sütit D) baromfi-eledelt

4. Hogyan nevezzük helyben a következő ételt: Dagadó savanyú mártásban?
Válasz:

5. Milyen étel a Topfekas?
A) kovászos lepény B) borsos leves C) körözött burgonya D) sós sütemény

6. Melyik összetevő nem kell a Kukrucflutet elkészítéséhez?
A) zsemlemorzsa B) kukoricadara C) szilvalekvár D) tejföl

VI. HELYI RENDEZVÉNYEK, PROGRAMOK

1. Mi volt a rövidítése a 2003 elején induló Otthon Dunabogdányban Szabadidő-és Természetbarát Kör-nek?
Válasz:

2. 2002. augusztus 19-én a „Szentiván-éji álom” c. vígjátékot adta elő a Dunabogdányi Színjátszók társulata. Hol került bemutatásra?
A) Hivatal udvarán B) Rendezvénytéren C) Sportszarnokban D) Művelődési Házban

3. Az alábbiak közül melyik híres magyar színész játszott a Hárman a padon című színdarabban a 2022-es színház-hétvégén?
A) Rudolf Péter B) Kern András C) Bajor Imre D) Gálvölgyi János

4. Milyen évtizedeken át visszatérő mulatságot rendeztek a Kultúrbán a húsvéti ünnepkörhöz kapcsolódóan?
Válasz:

5. Melyik nagyvárósról kapta a nevét a korábban Kossuth L. út 101. sz. alatti működő diszkó?
Válasz:

6. Mi volt annak a focikupának az elnevezése, amit Feldhoffer Antal atya szervezett

minden tavasszal a 2000-es években?
Válasz:

VII. ZENEI ÉLET

1. Hány éve működik a Dunabogdányi Svábzenekar?
Válasz:

2. Milyen híres LGT tag lépett fel az LGT szimfonikus dales-ten?
A) Presser Gábor B) Somló Tamás C) Karácsony János D) Laux József

3. A bogdányi származású trombitás: Rixer Ádám, melyik európai város nagy-névű zenekarában játszik 1999-óta?
A) Luxemburg B) Brüsszel C) Frankfurt D) Strasbourg

4. Az alábbiak közül ki nem járt (nyilvánosan) Dunabogdányban?
A) Csepregi Éva B) Majka C) Zámbo Jimmy D) Balázs Pali

5. 1997 októberében új zenekar alakult. Többek között az ifjú Ott Rezső, Liebhardt András közreműködésével. Mi volt a nevük?
Válasz:

6. Mi volt az a különleges koncerthelyszín, ahol Ott Rezső vezette szimfonikus zenekar lépett fel rendszeresen a Búcsú Hétvégén?
A) bánya színpad B) vízi színpad C) mező színpad D) erdei színpad

7. Mi volt a kísértő látványelem?
Válasz:

Szentekről

Nem szoktam megrendelésre írni, inkább saját élményeim és a világ fordulatai szoktak megörökítendő képet rajzolni élelem. Szent Mihály adja időbeni aktualitását mégis ezen elmélkedésnek, mert a hónapjába lépünk, és bizony a világ is jobban teszi, ha most különösen kihegyezi rá a figyelmét. A szentek nem játszanak egyébként központi szerepet tudatos életemben. Ez azonban nem jelenti azt, hogy ne lenne egy sor közülük, akinek példáját rendre felidézem, hivatkozom, ajánlom, akikből épültem, és olykor építetek.

A szentek számomra nem is annyira csak a tisztaságban, bűntelenségben, igazságban szolgálói Istennek, hanem az általuk hozott mintázat, amivel éltek meg egyedülálló életüket, mégis mind azonos vezérelvekkkel vezettek. Miként a keringőbogarak, amelyek azt kapták, hogy körözve éljék le életüket, a szentek ilyen bevéssett módon mutattak azonos mozgásmintát.

Általános jellemzőjük az igen szoros és szinte folyamatos kapcsolat Istennel, ami egy olyan rendezőelvet és küldetést biztosít, hogy bármilyen helyzetben képesek azokat a vezérelveket érvényesíteni, amit a szeretett Fiú, Jézus, emberi alakban, sorsban bemutatott nekünk. A számos szent igen változatos úton jutott az életszentségre, legkülönbözőbb helyzetekben, kihívásokban, roppant nagy vagy éppen kis dolgokban.

Abban is segítenek ezzel, hogy ne legyen előítéletünk arról, az életszentség útja biztos nem nekünk szól, mert éppen nem vagyunk olyan látványos helyzetben, mint többségük, mert nem kevés van köztük, akik annyira szürke életet éltek, hogy igazából távozásukkal ragyogott fel nyomuk a világban.

Szent Mihály megemlékezésében azért is haboztam kicsit, mert annyi értékes méltatás után, mit tudhatnék ehhez hozzátenni. Azt, amit máskor. A személyes és ezért ta-

lán egyedi érintettségemet. Számomra talán legfontosabb jellemzője, hogy védőangyalunk a gonosszal szemben. A buzdításban azt vélem érezni, hogy ma különösen nagy szükség lehet védelmére, amikor a gonosz látványosan tombol, és tömegeket ragadott, ragad magával. Nem nagyon látom a változást. Mindenkor folyamatosan támadta a lelkek tömegeit, azok védtettség vagy védtelensége volt, ami meghatározta, milyen mértékben vált ez nyilvánvalóvá a világban. Azokban az időkben, mikor az emberek elfordították fejüket Istentől, bizony, ellenállás nélkül szedi

áldozatait a gonosz a kétségbeesés, félelem, a gyűlölet, ítékezés, botránkoztatás átható leheletével. Ki tud olyan kapaszkodót, ami megállít minket ezekkel szemben?

Általában a gonosszal nem nagyon foglalkozom, mert a legfőbb védelemnek azt tartom, ha pillanatra sem engedjük el tekintetünket Istentől és dolgairól. A gonosz ezt rosszul tűri, ezért gyakran igyekszik ebben megzavarni és középpontba kerülni.

Van azért, amikor nem elég az ember tekintetének koncentrációja, ujjainak kapaszkodása, mert a gonosz védtelen állapotban vagy olyan erővel esik nekünk, hogy leválaszt minket Istentől, nem lévén elég erőnk a védekezésre. Nálam ilyenek a rossz álmok, amit előszere-ttel használ, mert éberen nehezebben tereli

el a figyelmemet. De bizony, az is előfordul, mikor a legnagyobb jót igyekszem tenni embernek és Istennek, mégis kapom a gyűlöletet, megvetést, megfélemlítést, zsarolást, hergelést, változatos formákban.

Ilyenkor érzem az ember, hogy ez a nagy hullám lesöpri a fedélzetről, és csak a sötétség tántog, mint a félelem vagy éppen harag örvénye. Megtapasztaltam a hitről számos alkalommal, miért több, mint egy életmód tanácsadás, életszemlélet, amelyek jó forrásokból sokszor hasonló üzeneteket, tanácsokat adnak, csak erőforrást nem, amivel azokat követhetnénk.

Ezért az Ég szereplőjéhez való fordulás nemcsak tanácskérés, hanem erő és közbenjárás kérése is, hogy ami belőlünk hiányzik, azt kapjuk meg. Nélküle csak tudjuk a jó irányt, de sokszor egy tapodtat sem tudunk mozdulni.

Valamikor, ifjúságomban jártam mindenféle önképzésre, tréningre, valamiért nagyon meg akartam tanulni élni. Egyik ilyen képzésen sok hasznos dolog mellett tanítottak arra, hogy az életben megoldandó problémáinkat, bajainkat, félelmeinket, de vágyaink tárgyát is képzeljük lelki szemünk elé, jelenítsük meg, tegyük láthatóvá a megoldással együtt, mert ezen a módon sokkal nagyobb és mélyebb tudatossággal tudjuk ezeket kezelni, a megoldásokat megtalálni.

Ilyen kétségbeesítő helyzetekben, amikor talán még az ima is nehéz, még a szavakat is szétzilálja a gonosz, pont elegendő nekem Szent Mihály pallosának megjelenítése. Legyen bár a legtaszítóbb lidércnyomás, de ez a pallos rögtön fénycsóvát húz a sötétben. Ez olyan, mintha a rózsafüzéréhez vagy feszületéhez nyúl az ember, de álmában az sincs feltétlenül kéznél.

Így beláttam, hogy minden szentek közül Szent Mihály pallosa a leggyakrabban megidézett égi segítségem, ezért alkalmasnak érezhetem magamat arra, hogy dicsérjem hálával, és ajánljam megkísértő mindennapjainkba.

■ Hidas András
templomlepcső.hu

Bogdánykvíz (13.o.) megfejtések ■ I. Egy kis helytörténet: 1. C; 2. $9 \times 6 = 54 \text{ m}^2$; 3. B; 4. D; 5. C; 6. Ott Józsefné Knáb Mária „Mucinéni”; 7. Antos Károlyné (szül.: Schüminchen Edit). ■ II. Bogdányi számokban: 1. 6; 2. C; 3. 1881; 4. 2; 5. 1904; 6. 2002; 7. 34. ■ III. A nép nyelve...: 1. Peksi; 2. B; 3. Dibre domb; 4. C; 5. Nyíró-domb; 6. W.M. = Wallenfeld Mihály ■ IV. Bogdányi állatságok: 1. B; 2. C; 3. D; 4. B. ■ V. Étel és italkultúra: 1. D; 2. Mári néni; 3. A; 4. Sawes; 5. C; 6. D. ■ VI. Helyi rendezvények, programok: 1. ODU; 2. A; 3. D; 4. Locsoló Bál; 5. New York; 6. Húsvéti Kupa. ■ VII. Zenei élet: 1. 37; 2. C; 3. A; 4. C; 5. L.K. Beat; 6. B; 7. gyertyaúsztatás.

NÉMET NEMZETISÉGI

SÖRDÉLUTÁN

2026. SZEPTEMBER 5. (SZOMBAT) 16 ÓRA

DUNABOGDÁNY, RENDEZVÉNYTÉR

16.00 KinderTreff
VÁRJUK A LEGKISEBBEKET IS!
ALKOSS & MOZOGJ!

16.30 "KLÄNGE AUS BOGDÁNY"
BOGDANER STREICHORCHESTER
BOGDANER SINGKREIS
DUNABOGDÁNYI SVÁBZENEKAR
DONAUKNIE TANZGRUPPE

20.00
TARIANER SPITZBUAM

LEBERKÄSE
SZENDVICS

ALKOTÓ SAROK

5 FÉLE
CSAPOLT SÖR

SVÁBBÁL

100% ÉLŐ ZENE

NÉMET NEMZETISÉGI MŰSOR

BELÉPÉS INGYENES
ADOMÁNYOKAT ELFOGADUNK!

Dunabogdány
Német Nemzetiségi Önkormányzat

CSORÓ SÁNDOR

MŰVELŐDÉSI HÁZ
DUNABOGDÁNY

BOGDÁNY
FEST

Programszolgáltató
Szokolay Dongó Balázs

2026.09.10.
14:30

BÉKÉS
FOLK

Petőfi
KULTURÁLIS PROGRAM

Művelődési Ház,
Dunabogdány
Kossuth Lajos út 93

További információk:
06 30 472 9733

Békés Banda Zenei Műhely

Bartók nyomában Békés vármegyében

Népzenei koncert

A Petőfi Kulturális Program a Kulturális és Innovációs Minisztérium támogatásával,
a Nemzeti Művelődési Intézet koordinációjában valósul meg. A belépés ingyenes!

Panaszkezelés: <https://terkult.hu>

Nemzeti Művelődési Intézet

KULTURÁLIS ÉS INNOVÁCIÓS
MINISZTERIUM

TÁRSASJÁTÉK DÉLUTÁN

SZEPTEMBER 12.
16:00 - 19:00

DUNABOGDÁNYI KÖNYVTÁR

A rendezvény **INGYENES!**
8-99 éves korig

IMÁDSZ TÁRSASOZNI, ÉS SZERETNÉL
ÚJ EMBEREKKEL MEGISMERKEDNI?
ITT A MEGOLDÁS!

- Gyere el egymagad, családdal, barátaiddal!
- Egy befogadó vidám környezetbe csöppensz
- Segítünk minden korosztálynak megtalálni a neki való játékot
- Gyorsan és egyszerűen megtanítunk új társasokkal játszani

AMILYEN JÁTÉKOKKAL KÉSZÜLÜNK:

- Modern családi és parti játékok
- Kooperatív játékok
- Nyomozás játékok
- Szabaduló paklik
- Kártya játékok
- Animátori csapatépítő játékok

VÁRUNK TÉGED SZERETETTEL!

További információért látogass el facebook csoportunkba!
Facebook esemény: <https://www.facebook.com/share/1DfSK8qQ1S/>

VÉRADÁS

Adományozz egészséget. Aki vért ad, életet ad!

A véradásra hozd magaddal a személyi igazolványodat,
TAJ-és lakcímkártyádat!

Véradás helye: **Művelődési Ház Dunabogdány**
Kossuth Lajos út 93.

Véradás ideje: **2026.09.18. péntek**
15.30-18.00

szervező: MAGYAR VÖRÖSKERESZT

VÉRADÁS

szolgálati partner: ORSZÁGOS VÉRELLÁTÓ SZOLGÁLAT

www.veradas.hu

 <https://www.facebook.com/onkantes.veradas> Keresd applikációnkat a Google Play-en, az App Store-ban és a Windows Marketplace-en.

A Kulturális Örökségnapok

alkalmából

„RÓMAI SÉTA”

lesz Dunabogdányban, kedvező időjárás esetén.

Találkozó: 2026. szeptember 20. vasárnap, de. 9 óra 45-kor

Váradok autóbuszállomással szemben.

Cél: Cirpi római tábor.

A teljes út hossza oda-vissza 5 km, közel sík terepen, földúton.

A vezetett séta tervezett időtartama kb. 1,5-2 óra.

Várunk minden ékor iránt érdeklődőt, természetszeretőt, gyaloglást kedvelőt, fiatalot és idősebbet és sétát bíró házikedvencet!

A gépkocsi parkolási lehetőség korlátozott, kerékpárral érkezők zárat hozzanak. Zárt cipő, sapka, ivóvíz ajánlott.

Salutem Plurimam

Értéktár Bizottság

MI generált illusztráció

Dunabogdányi Kocsmakvíz

II. Évad - 4. Játéknap *és bajnokság*

Kapcsolódj ki barátaiddal egy jó hangulatú esten!

Várjuk az új csapatok jelentkezését is!

2026. szeptember 25. (péntek) - 18:00
Művelődési Ház

Részvételi díj: 5.000 Ft/csapat

Az első három helyezett díjazásban részesül!

Részletek:

a muvhaz@dunabogdany.hu e-mail címen
vagy a **06 30 4729733**-as számon

Meghívó

Dunabogdány Önkormányzata

**tisztelettel és szeretettel
hívja a község
időseit**

**Október 4-én
16:00 órára a
Művelődési Házba, az
IDŐSEK NAPJA**
alkalmából rendezett
műsoros estre.

Közösségünk egy jó hangulatú
rendezvénnel várja és köszönti
községünk időseit!